

[Rager.]

Sider hilste det med den største Tilfredshed, at det lykkedes Forligsmanden gennem sit Arbejde paa Baggrund af det Arbejde, de to Organisationer i Forvejen havde gjort, at finde frem til et Forslag af en saadan Karakter, at det blev vedtaget med en anselig Majoritet saavel af Arbejdere som af Arbejdsgivere. Der er næppe Tvivl om, at begge Parter, der vedtog det, har resigneret paa forskellige Punkter; og det er naturligt, saadan maa det være. Naar Interessekonflikter skal løses, maa begge Parter vise den rette Opfattelse af Situationen og vise, at de foruden interesserede Parter ogsaa er Samfundsborgere, og at de ønsker at gøre deres til, at Samfundet føres uforstyrret videre uden Arbejdskonflikt. Man havde vel egentlig dengang haabet, at de øvrige Konflikter, de mindre Konflikter, ogsaa vilde blive løst paa samme Maade, saaledes at Rigsdagen i Aar kunde være blevet fri for det tilbagevendende Arbejde at beskæftige sig med Afgørelse af Arbejdsstridigheder. Desværre er det ikke lykkedes paa det Omraade, vi nu forhandler om, og det er jo et for vort Lands hele Økonomi saa vitalt Omraade, at vi kan konstatere, at Oppositionen er enig med Regeringen i Hovedsynspunktet, nemlig at denne Konflikt maa ikke udbryde.

Det Mæglingforslag, som er stillet af Forligsmanden her, gaar, saa vidt jeg kan se, ud paa at følge nøjagtigt de samme Linier, som er fulgt i det Forligsforslag, som nylig blev vedtaget for saa mange andre Erhvervs Vedkommende. Det giver til de Arbejdere, som det omhandler, en Lønforhøjelse, der er den samme, som Forligsmand, Arbejdere og Arbejdsgivere inden for det andet Omraade har fundet var en passende Forhøjelse. Derfor kunde man vel ogsaa have ventet, at dette Forslag var blevet vedtaget af begge Parter. Desværre er det ikke sket. Det fremføres heroverfor, at Landbrugets Kaar er vanskelige. Det ved vi, det har vi taget til Efterretning mange Gange, og i denne Sal er Gang paa Gang vedtaget Lovforslag, der har tilsigtet at bøde paa disse Forholds Vanskelighed, og som i højere og i ringere Grad har vist sig at kunne gøre det. Og naar det endelig skal afvejes, hvad der er lykkedes godt, og hvad der er lykkedes mindre godt, bliver Helhedsbilledet, at der er

ydet Landbruget Bistand. Trods dette er Landbrugets Kaar sikkert vanskelige, men der er heller ikke Tvivl om, at mange af de Virksomheder, der berøres af Forligsmandens i øvrigt vedtagne Forslag, staar i en vanskelig Stilling, og det ærede Medlem Hr. Brorsen har jo Ret, naar han peger paa, at Privatinitiativet maa tage de gode som de daarlige Kaar. Den fastlønnede, Arbejderen, ja, han maa tage de een Gang fastlagte, og det kan ikke nytte, tror jeg, og det vil ikke tjene Landbruget godt, at dets Arbejdere faar en ringere Stilling, naar de udfører et Arbejde som det, der er Tale om her, end andre Arbejdere.

I Øjeblikket, hvor der endnu tilbydes mere Arbejdskraft paa Markedet, end der er Brug for, kan det maaske siges, at man vilde ikke paa Slagterierne komme til at mangle Arbejdskraft, men der kan komme en Tid efter denne, da det ikke vil være heldigt for Landbrugets industrielle Virksomheder, om de giver deres Arbejdere gennem Aarene daarligere Kaar end andre. Derfor tror jeg, det havde været rigtigst, hvis Slagterierne havde været i Stand til at indtage det Standpunkt, at de kunde imødekomme det Forslag, der laa, og i Konsekvens deraf er det, jeg kan tiltræde det Regeringsforslag, der her foreligger om at ophøje det stillede Mæglingforslag til Lov. Det vil jo være ønskeligt, om det kunde ske paa den bredest mulige Basis, ikke alene saaledes, som det fra Oppositionspartiernes Side er udtalt, at de er enige i det principielle, at Konflikten skal standses, men ogsaa saaledes, at Enkelthederne i Loven byder paa Enighed.

Der er fra de to Oppositionspartiernes Side peget paa Voldgift, og dér gik det ærede Medlem Hr. Brorsen i Dag, som han har gjort det ved en tidligere Lejlighed, saa langt, at han sagde: det var vist rart, om vi snart fik en Drøftelse om at nedsætte en fast Voldgiftsdomstol. Det var et Ønske, som ikke er ukendt for mig. Da der sidst var nedsat et Udvalg til en saadan Drøftelse, stillede jeg et Forslag derom, det er ikke mere end nogle faa Aar siden, men det ærede Medlem Hr. Brorsens Meningsfæller og det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Meningsfæller kunde kun vende en kold Skulder til. Det System, som dengang var foreslaaet, ønskede de Herrer ikke. Nu